

ויצא - לה ע"א

וירדים בו. ורבי פמח בפסקת תהזה,
(שיר ד) במקגדל דור צוירך בניי
למלפויות אלף המקגן פלו עליו
כל שליטי הגברים. אמר רבי, כל
הבראים יכלו - והתורה לא
תכללה. ואין דבר חביב לפני
הקדוש ברוך הוא כמו התורה
ולומרה. ששנינו, כל המתעתק
בתורה בכל יום, יתרחקו לו
סתרים של מעלה, והתורה
אומרת לו (שם ח) אשקר מין
הרחק מעסיס רמניג. זהו יינה של
תורה, וזהו יין המשמר מששת
ימי בראשית, והם דברים
העתידים להגלוות לאזכרים
לעתיד לבא.

קם רבי בו על רגליו ואמר, אם
כך הוא - לא היה לו לומר אלא
יין המשמר בענביו מהר סיני, מה
זה מששת ימי בראשית? אמר
לו, אתם עמקי סדרי בראשית
שלא הרגלו לאדם, ועתדים
הצדיקים לדעתם, כמו כן
ירדו אתם שעסקו בתורה פמי.
ולבדנו, אמר רבי יהודה, סודות
התורה נתנו לחכמים, לאותם
شمתחעקים פמי בתורה. ושנה
רבי יהודה, כל מי שהוא עוסק
בתורה כל צרכו, מעלים את
נשנתו למעלה, כשהוא ישן
בשנתו, ומלאדים אותו מעמקי
תורה, וממנה דובכים ומרחשים
שפטותיו ביום. זהו שפטוב (שם)
דובב שפתוי ישנים.

אמר רבי יצחק, כל המתעתק
בתורה לשמה, כשהוא ישן
בלילה, נשנתו עולה למעלה,
ומראים לה אותו הבראים
העתידים להיות בעולם.

רבי יוסף היה יושב ועובד
בתורה. בא אליו רבי אבא. אמר
רבי יוסף, בעל ההלכה בא. קם
לפניו. ישבי וחתעקו בתורה.
בעודם יושבים, ירד הלילה. ישבו
וחתעקו בה עד חצות הלילה.

למלפויות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי
הגברים. אמר רבי, כל הדברים יכולו וחתורה
לא תכללה. ואין דבר חביב לפניו הקדוש ברוך
הוא, כמו התורה ולומרה. דתנן, כל המתעתק
בתורה בכל יום, (דף לה ע"ב) ית媚שו לו סתרים
של מעלה. וחתורה אומרת לו, (שם ח) אשקר
מפני הרחק מעסיס רמניג. זהו יינה של תורה.
וזהו יין המשמר בענביו מששת ימי בראשית.
והם דברים העתידים להגלוות לאזכרים לעתיד
לבא.

קם רבי בו על רגליו ואמר, אי כך הוא, לא
הזה ליה למימר, אלא יין המשמר בענביו
מהר סיני, מהו מששת ימי בראשית. אמר
לייה, איננו עומקי סדרי בראשית, דלא איתגלו
לבר נש, וזמןינו צדיקיא למנדע לו, גורנא
דא ננדען איננו דעתקו באורייתא פדייר.
וთאנא, אמר רבי יהודה, רזא אוורייתא
לחכימין אהיהיבו, לאיננו
דאתעסיקו באורייתא פדייר. ותני רבי יהודה,
כל מאן דהוא עסיק באורייתא כל צרכו,
סלקין ליה לנשניתה לעילא, פד איהו נאים
בשניתה, ואולפין ליה מעומקיה תורה. ו邇ינה
דובבן ומרחשן שפוקיה ביממא, הדא הוא
דכתיב, (שם ז) דובב שפתוי ישנים.

אמר רבי יצחק, כל המתעתק בתורה לשמה,
בשהוא ישן בלילה, נשנתו עולה
למעלה ומראין לה אופן בדברים העתידין
להיות בעולם.

רבי יוסף היה יתיב ועבד באורייתא, אתה
לגביה רבי אבא, אמר רבי יוסף מאירי
דشمעתא אהא. קם קמיה, יתבו וחתעקו
באורייתא, עד דהו יתבי, רמש ליליא, יתבו
וחתעקו בה, עד פלוגות ליליא.